

## Arrest

nr. 72 683 van 29 december 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. SUYKENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker was in het bezit van een Kameroens paspoort met visum voor Oekraïne. Op zijn vlucht Douala-Brussel-Kiev werd verzoeker in Kiev teruggedreven naar Brussel waar hij aan de grens een asielaanvraag indiende (bijlage25).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 29 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 30 november 2011 per drager in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en te Tiko geboren te zijn op 19 mei 1987. Sinds 20 september 2011 werd u lid van de politieke partij People's Action Party (hierna PAP) en u werd benoemd tot voorzitter van de partij in Bombe Konye. U deed mee aan een vijftal rally's van PAP in Bombe Konye. Op 1 oktober 2011 was er opnieuw een rally van PAP in Bombe Konye. Er brak een gevecht uit tussen leden van PAP en aanhangers van de regeringspartij CPDM. Eén van de aanhangers van CPDM sloeg u op uw rug, waarop u de man – A.(...) - met een stok op het hoofd sloeg. A.(...) bleef roerloos liggen, waarop u het bos invluchtte. Wat later hoorde u tromgeroffel, wat betekende dat iemand in het dorp Bombe Konye overleden was. Hierop vluchtte u verder naar Yaoundé. Daar verschool u zich meestal in het huis van uw tante R.(...) A.(...). Uw tante zei dat u het land moest verlaten en uw vriend E.(...) zorgde voor een Oekraïens visum in uw paspoort. Op 26 oktober 2011 verliet u Kameroen met uw eigen paspoort met daarin het Oekraïens visum. U nam een vliegtuig van Douala naar Kiev met transit in België. U mocht Oekraïne niet binnen en werd naar België teruggezonden, waar u op 28 oktober 2011 een asielaanvraag indiende. Na uw aankomst in België vernam u dat uw moeder uit Bombe Konye werd verjaagd omdat ze u niet uitleverde en dat de politie en de 'Bataillon Intervention Rapide' u kwamen zoeken bij uw tante R.(...) A.(...).

## **B. Motivering**

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vervolging door de bevolking van Bombe Konye vreest en de politie en de 'Bataillon Intervention Rapide' van Kameroen, omdat u A.(...) doodde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

U gaf aan dat er op 1 oktober 2011 een rally van de politieke partij PAP plaatsvond te Bombe Konye en dat er een gevecht uitbrak tussen leden van PAP en aanhangers van de regeringspartij CPDM. U gaf verder aan dat één van de aanhangers van CPDM – A.(...) – u op uw rug sloeg, waarna u A.(...) met een stok op het hoofd sloeg. A.(...) bleef roerloos liggen, waarop u het bos invluchtte (gehoor CGVS, p.10-11). U verklaarde verder dat u tromgeroffel hoorde, wat betekende dat iemand in het dorp Bombe Konye overleden was en u wist zo dat A.(...) overleden was (gehoor CGVS, p.12).

U slaagde er echter niet in te overtuigen dat u A.(...) werkelijk doodde. Uw verklaringen dat Atango overleden is op basis van het feit dat hij niet beweegt als u er met uw voet tegen duwde (gehoor CGVS, p.11) of het feit dat u tromgeroffel hoorde, wat betekende dat iemand in het dorp Bombe Konye overleden was zijn vaag en louter hypothetisch.

U gaf weliswaar aan dat u vanuit België contact had met uw vriend E.(...) T.(...) die u hielp om Kameroen te verlaten en dat deze u wist te vertellen dat uw moeder uit Bombe Konye werd verjaagd omdat ze u niet uitleverde en dat de politie en de 'Bataillon Intervention Rapide' u kwamen zoeken bij uw tante R.(...) A.(...) (gehoor CGVS, p.4 en p.13). Verder gaf u ook aan dat uw vriend E.(...) T.(...) u vertelde dat hij een convocatie in uw huis zag, waarin u gevraagd werd om u aan te geven bij de politie (gehoor CGVS, p.13). Uit bovenstaande blijkt dat de Kameroense politie en de 'Bataillon Intervention Rapide' u wensden te spreken, wat logisch lijkt daar u A.(...) minstens bewusteloos sloeg en ze u hierover meer dan waarschijnlijk wilden ondervragen. Dat de bevolking van Bombe Konye, de Kameroense politie of de 'Bataillon Intervention Rapide' u zou zoeken voor de moord op A.(...), wat u beweerde, maakte u echter niet aannemelijk. U vernam overigens enkel via derden dat u zou gezocht worden voor moord en u brengt geen enkel objectief element aan ter ondersteuning van uw beweerde vrees.

Betreffende de door u aangehaalde vrees voor vervolging door de Kameroense overheid kan worden opgemerkt dat u niet evenmin aantoonde dat u in Kameroen een proces te wachten zou staan omwille van de door u aangehaalde feiten. Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of er in Kameroen een proces tegen u begonnen werd, gaf u aanvankelijk aan van wel. Toen u gevraagd werd om daar iets over te vertellen, gaf u vaag aan dat u gezocht wordt voor moord (gehoor CGVS, p.13). Toen u verder gevraagd werd of 'uw zaak' reeds voor de rechtbank kwam, gaf u aan van niet omdat u Kameroen verliet. U gaf aan dat u in Kameroen niet bij verstek veroordeeld kan worden (gehoor CGVS, p.13). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of er op 1 oktober 2011 – de dag van de vechtpartij – iemand gearresteerd werd, gaf u aan het niet te weten, omdat u verborgen zat en niet terugkeerde. U gaf verder aan dat u hoorde dat Gedéfo geslagen werd en dat u dacht dat hij geslagen werd omwille van u (gehoor CGVS, p.12). U wist echter niet of hij gearresteerd werd. Toen u later gevraagd werd of er ooit mensen gearresteerd werden omwille van bovenvermelde zaak, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor

CGVS, p.13). *Er dient te worden opgemerkt dat het op zijn minst opmerkelijk te noemen is dat u bitter weinig afweet van de nasleep van de zaak.*

*Niet alleen toonde u op geen enkel moment aan dat er een proces tegen u zou lopen; er is ook geen enkele reden om aan te nemen dat een eventueel strafrechtelijk proces oneerlijk zou verlopen of laat staan dat de chief van Bombe Konye, J.(...) E.(...) A.(...) M.(...), ervoor zou zorgen dat u naar Bombe Konye wordt gebracht waar u gedood zal worden (gehoor CGVS, p.12). Daarbij dient te worden vastgesteld dat u hebt nagelaten juridische ondersteuning bij een advocaat te zoeken (gehoor CGVS, p.12). Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat, zelfs zou er een strafrechtelijk proces tegen u lopen, de asielprocedure niet tot doel heeft personen te helpen hun strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke aansprakelijkheid of verantwoordelijkheid te ontlopen.*

*Verder dient te worden vastgesteld dat u met een authentiek paspoort op uw naam (Nr. 01238736) op 26 oktober 2011 Kameroen per vliegtuig vanuit Douala verliet (uitreisstempel in paspoort Nr. 01238736 en gehoor CGVS, p.10). Het feit dat u deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van deze autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Bovendien kon u – zonder problemen met de Kameroense diensten belast met de grenscontrole – Kameroen buiten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk gezocht werd voor moord.*

*Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.*

*Naast het authentieke paspoort op uw naam (Nr. 01238736) – wat hogerop reeds werd besproken – en uw Kameroense identiteitskaart (Nr. 103979300) legde u uw geboorteakte (Nr. 4813/47/99) voor. Deze documenten tonen uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u twee internetartikels neer betreffende Paul Ayah, de chairman van PAP, maar deze betreffen enkel zijn persoon en tonen uw persoonlijke problemen niet aan, wat u ook bevestigde (gehoor CGVS, p.8). Verder legde u een document neer waaruit blijkt dat u in het opvangcentrum het medicijn 'Ibuprofen 400' toegediend kreeg van 15/11/2011 tot 21/11/2011, maar dat verder niets aangeeft van verwondingen laat staan in welke omstandigheden ze ontstonden. U legde verder een print van een foto neer die u werd doorgemailed door uw vriend E.(...) T.(...). Op de foto zouden twee familieleden van A.(...) te zien zijn die G.(...), een lid van PAP, slagen. U gaf verder aan dat dit was omdat hij wist waar u was (gehoor CGVS, p.8). Het is echter onmogelijk op basis van deze foto te oordelen wie de mensen op de foto zijn, laat staan in welke omstandigheden de foto genomen werd. Het document wijzigt dan ook niets aan bovenstaande vaststellingen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Na een korte samenvatting van de bestreden beslissing stelt verzoeker dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst erop dat hij omwille van zijn opsluiting in het transitcentrum weinig bewegingsruimte heeft om op een vlotte manier bewijsmateriaal te verzamelen omdat hij slechts beperkte toegang heeft tot telefoon en e-mail. Ondertussen, zo oppert verzoeker, heeft hij zijn moeder, die Bombe Konye is moeten ontvluchten, kunnen bereiken, die een advocaat heeft gecontacteerd welke op 8 december 2011 een affidavit of support heeft opgesteld. Deze *Affidavit of support* onderschrijft volgens verzoeker zijn verhaal en toont aan dat hij wel degelijk gezocht wordt voor het doden van de heer A. M. Uit punt 6 van de *Affidavit* blijkt volgens verzoeker dat ten gevolge van de rellen verschillende leden van de 'People's Action Party' zijn gearresteerd, terwijl anderen naar een onbekende bestemming zijn gevlucht. Uit punt 7 van de *Affidavit* blijkt volgens verzoeker dat hij over het hele land wordt gezocht voor moord, strafbaar met een levenslange gevangenisstraf of de doodstraf. De moeder van verzoeker zou verbannen blijven uit Bombe Konye omdat ze weigert bekend te maken waar haar zoon verblijft.

Verzoeker wijst op het laatste mensenrechtenrapport van Amnesty International van 2010 waaruit blijkt dat de doodstraf nog bestaat in Kameroen, dat er buitengerechtelijke executies plaatsvinden en dat de rechten van politieke activisten worden geschonden, wat mee in overweging moet worden genomen bij de beoordeling van de asielaanvraag.

Tenslotte merkt verzoeker op dat er op het ogenblik dat hij Kameroen verliet, nog geen arrestatiebevel was uitgevaardigd, waardoor hij vlot het land kon verlaten. Uit de *Affidavit* blijkt, zo stelt verzoeker, dat er ondertussen wel een arrestatiebevel werd uitgevaardigd.

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van een convocatie neer en een kopie van de *Affidavit* van de advocaat van zijn moeder.

Ter terechtzitting legt verzoeker kopieën neer van een document van de advocaat van zijn moeder en een kopie van een arrestatiebevel van 23 november 2011.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Verzoeker voert aan dat hij zal worden vervolgd omdat hij iemand heeft gedood (stuk 5, Vragenlijst DVZ, 10/11/2011 p. 21; stuk 3, gehoorverslag CGVS 23/11/2011, p. 4). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt echter dat zijn bewering dat A. na het handgemeen was overleden louter berust op vermoedens. Hij verduidelijkt hieromtrent: *"In dat gevecht sloeg ik per ongeluk iemand op het hoofd. Hij viel. Ik stompte er tegen met mijn voet, maar hij bewoog niet meer. Ik vluchtte in de bossen."* Verder verklaarde hij: *"Ik vluchtte het bos in. In het dorp, als iemand dood is, dan spelen ze op een drum. Ik hoorde het in het bos en wist dat hij dood was. Die dag vluchtte ik met een mototaxi naar Kumba en van daar ging ik met de bus naar Yaoundé."* Verzoekers bewering dat zijn opsluiting hem belet om op een vlotte manier bewijsmateriaal te verzamelen, wijzigt niets aan de vaststelling dat er geen enkele zekerheid bestaat over het feit dat verzoeker verantwoordelijk wordt geacht voor de dood van A. Bovendien maakt verzoeker niet in het minst aannemelijk dat deze gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) problemen aanleiding zullen geven tot buitenissige repressie vanwege de Kameroense autoriteiten, waardoor geen enkel bewijs van vervolging wordt geleverd.

2.4. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Een loutere verwijzing naar een mensenrechtenrapport van Amnesty International van 2010, zonder dit rapport aan zijn verzoekschrift toe te voegen, kan bezwaarlijk als bewijs worden aanvaard van het feit dat verzoeker aan de doodstraf zou worden onderworpen of zijn rechten zouden worden geschonden.

2.5. De stukken die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, werpen geen ander licht op de vaststellingen van de commissaris-generaal. De *Affidavit of support* vanwege de advocate van verzoekers moeder en de convocatie van 3 oktober 2011, betreffen loutere kopieën, waaraan geen bewijswaarde wordt gehecht (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij aangaande de *Affidavit* terecht op dat deze geringe bewijswaarde heeft omdat het inderdaad de opdracht is van de advocaat om de belangen van zijn cliënt te verdedigen en ze verwijst

hierbij naar recente rechtspraak van de Raad. De Raad merkt verder op dat de *Affidavit* niet uitgaat van een officiële instantie en zowel het document zelf als zijn inhoud een gesolliciteerd karakter vertonen. De versie van de vervolgingsfeiten die in deze *Affidavit* is opgenomen, kan bijgevolg onmogelijk als een objectieve weergave van de werkelijkheid worden beschouwd. De kopie van de convocatie van 3 oktober 2011 die verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt, laat niet toe te besluiten in welke hoedanigheid verzoeker wordt opgeroepen, zodat het stuk niet als bewijs van zijn vervolgingsrelaas kan fungeren. Bovendien doet dit document twijfels rijzen bij verzoekers verklaring dat hij op 26 oktober 2011 het land zonder problemen met zijn eigen paspoort kon verlaten omdat er nog geen aanhoudingsbevel was uitgevaardigd. Uit het aan het verzoekschrift toegevoegde document blijkt immers dat verzoeker reeds op 3 oktober onder de aandacht van de autoriteiten zou hebben gestaan, waardoor het weinig aannemelijk is dat hij probleemloos de "*Sûreté Nationale*" kon passeren op de luchthaven van Douala, zoals uit zijn paspoort blijkt (stuk 8, Documenten, paspoort).

Ter terechtzitting legt verzoeker een faxkopie neer van een document van 23 november 2011 dat zijn aanhoudingsbevel zou bevatten en van een "*Cautionary piece of advice to K.V.E.*" vanwege de advocaat van verzoekers moeder. Gezien de manipuleerbaarheid van een faxkopie kan geen bewijswaarde worden toegekend aan deze stukken (cf. RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). Bijkomend merkt de Raad op dat met betrekking tot het schrijven van de advocaat de hierboven weergegeven overwegingen over het gebrek aan objectiviteit gelden. Aangaande het arrestatiebevel wijst de Raad erop dat er geen enkele garantie is dat het document authentiek is en dat bovendien uit het document niet kan worden opgemaakt in welke hoedanigheid of in het kader van welk misdrijf verzoeker zou worden aangehouden. De stukken zijn in elk geval niet van aard dat ze het ongeloofwaardig karakter van het asielrelaas kunnen ombuigen.

2.6. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er werd geen schending van artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

F. TAMBORIJN